

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Mands Minde 1788-1838. Foredrag over det sidste halve Aarhundredes Historie

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 289. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1838_599-txt-shoot-idm8614/facsimile.pdf (tilgået 28. juni 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

da han stræbte at gøre Tronen arvelig i sin Æt og at forvandle hele Evropa til arvelige Statholderskaber for hans Brødre og en Del franske Generaler, hvad nødvendig, naar det lykkedes bedst, maatte gjenfede al den gamle Usselhed under nye Navne og gøre ham til en forhaadt Tyran for alle Folkeføder, undtagen i det højeste for Franskmænd og Italienerne.

Alle Krigene efter Fredslutningerne i Luneville og Amiens 1801 og 1802, lige til Slaget ved Waterloo 1815, udgjør da en egen Bække, som maa kaldes de napoleonske, og er langt fra i Sandhed at gøre ham Ære, da hans Modstandere i dem, hvad de saa end ellers havde for Øje, med Nødvendighed blev Kæmper for Folke-Friheden og havde alle dens Venner paa deres Side mod den store Tyran, for hvem alt, baade guddommeligt og menneskeligt, var kun Midler til det lumpne Øjemed: at gøre alle Folk til Frankrigs og Napoleons Slaver.

Hvor sært det derfor end klinger, at kalde ikke blot Kejseren af Østerrig og Kongen af Prejsen, men selv Ruslands Czar og Spaniens Munke, Folke-Aands og Friheds Forsvarere, saa var de det dog i Napoleons Kejserdage; og jo mindre Ære det maaské gjør dem, des mer gjør det unægtelig Forsynet; saa det maa i alle Tilfælde være os en Fornøjelse at se, hvordan Omstændighederne nødte alle de Magter, der ej mindre havde bekæmpet Friheden end Revolutionen, til at bekæmpe Tyranniet og til stødse mer at erkjende deres Afhængighed af Folket, og Folkets Ret til væsentlig Indflydelse paa Regeringen.

Det var i denne Henseende en stor Lykke for Evropa, at Napoleon ikke engang taalte Skinnet af Frihed i Frankrig, endsige da i de undertvungne Lande; thi [ellers] havde han sikkert endnu i langt højere Grad naat sit Ønske: at beherske Verden; og indlemmet i det ny Verdens-Hige med Skin af Frihed, vilde Evropa maaské fundet det umuligt at afkaste det franske Aag, og vilde i alt Fald kommet

